

Arrest

nr. 106 671 van 12 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Roemeense nationaliteit te zijn, op 14 maart 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 30 oktober 2012, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Leyla TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Edda MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 oktober 2012 wordt een beslissing genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Die beslissing heeft betrekking op verzoekster en haar minderjarige kinderen.

“Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene deed op 1.04.2011 de aanvraag tot verklaring van inschrijving als zelfstandige en bekam diezelfde dag nog het verblijfsrecht Als bewijsdocumenten van de zelfstandige activiteit legde ze voor: een volledig uittreksel van de kruispuntbank der ondernemingen en blad 26 uit het aandelenregister van SPRL Immonello.

Overeenkomstig de bepalingen in het toenmalige KB (art. 50, §2, 2° van het KB van 8.10.1981) volstond, het uittreksel van de kruispuntbank van ondernemingen om aan te tonen een zelfstandige

activiteit te hebben. Gezien de meewerkende vennoten echter niet worden opgenomen in het volledige uittreksel, diende in de praktijk dit uittreksel vergezeld te zijn van een ander bewijs naar keuze waaruit de link tussen het bedrijf en betrokkene kon gelegd worden. Betrokkene legde in dit kader dus het aandelenregister voor.

Op 27.05.2011 werden wij door de gemeente er attent op gemaakt dat het bedrijf 'Immonello' kennelijk twee aandelen registers bijhield. Het ene boek zou het andere voorafgaan en niet meer gebruikt worden omdat het kapot zou zijn. Uit het bekijken van de twee aandelenregisters (zie administratief dossier) blijkt het wel degelijk om twee registers te gaan die parallel werden gebruikt om zoveel mogelijk aandelen te kunnen verdelen onder vermeende meewerkende vennoten. Het eerste blad van het ene boek bevat het aantal aandelen van de hoofdaandeelhouder Fechete Sorin. Hij begon op 6.01.2011 met 81 aandelen. Na verkoop van enkele aandelen hield hij er, overeenkomstig het .aandelenregister nóg 69 over op 1.03.2011. In het andere boek, dat overeenkomstig de verklaringen van betrokkenen, zou moeten volgen op het eerste en aanvangt op 7.03.2011, blijkt de hoofdaandeelhouder ineens eigenaar te zijn van alle 100 aandelen. Hoe hij plotsklaps van 69 naar de volledige 100 aandelen is gegaan, is nergens in de twee aandelenregisters opgenomen. Vandaar dat moet vastgesteld worden dat van de aandelenregisters geen bewijskracht kan uitgaan en dat er zelfs moet toe besloten worden dat het voorgelegde blad van het aandelenregister in het kader van de aanvraag tot verklaring van inschrijving door betrokkene, een misleidend document betreft dat van doorslaggevend belang was bij het erkennen van het verblijfsrecht van betrokkene. Overeenkomstig art. 42septies van de wet van 15.12.1980 is dit een grond om een einde te stellen aan het verblijfsrecht van betrokkene.

Bovendien heeft het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) een onderzoek naar de vermeende zelfstandige activiteit van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit plaats, vindt, waardoor de sociale kas de opdracht kreeg de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten. Het onderzoek van de RSVZ bevestigt dus dat de zelfstandige activiteit van betrokkene onbestaande was en betrokkene op die manier onrechtmatig het verblijfsrecht bekam.

Het verblijfsrecht van de minderjarige kinderen dient overeenkomstig art. 42ter, §1, 1° eveneens te worden beëindigd, gezien het verblijfsrecht van de ouder werd beëindigd. Voor zover er humanitaire bezwaren zouden zijn waarmee rekening dient gehouden te worden overeenkomstig art. 42ter, §1, derde lid dient opgemerkt te worden dat onafhankelijk van wat deze mogen zijn, elk van de minderjarige kinderen ook EU)-burgers zijn. Dit impliceert automatisch dat zij zich, in het gezelschap van een ouder, vrij kunnen verplaatsen in Europa en zich vrij kunnen vestigen in elke lidstaat naar keuze (voor zover mevrouw Lingurar er aan de verblijfsvoorwaarden voldoet), alsook integreren, medische verzorging kunnen genieten, een gezinsleven kunnen opbouwen e.d.m ...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“schending art. 42septies van de Vreemdelingenwet, juncto zorgvuldigheidsbeginsel, juncto evenredigheidsbeginsel. Tegenpartij motiveert haar beslissing als volgt:

“Op 27/05/2011 werden wij door de gemeente er attent op gemaakt dat het bedrijf Immonello 2 kennelijk 2 aandelenregisters bijhield. Het ene boek zou het andere voorafgaan en niet meer gebruikt worden omdat het kapot zou zijn. Uit het bekijken van de twee aandelenregisters blijkt het wel degelijk om twee registers te gaan die parallel werden gebruikt om zoveel mogelijk aandelen te kunnen verdelen onder vermeende meewerkende vennoten. Het eerste blad van het ene boek bevat het aantal aandelen van de hoofdaandeelhouder Fechete Sorin. Hij begon op 6.01.2011 met 81 aandelen. Na verkoop van enkele aandelen hield hij er, overeenkomstig het aandelenregister nog 69 over op 1.03.2011. In het andere boek, dat zou moeten volgen op het eerste en aanvangt op 7.03.21, blijkt de hoofdaandeelhouder ineens eigenaar te zijn van alle 100 aandelen. De overgang van 69 aandelen naar 100 aandelen, is nergens in de 2 aandelenregisters opgenomen. ”

Zodoende wordt er geen bewijskracht gehecht aan de aandelenregisters, en besluit verwerende partij dat het voorgelegde blad van het aandelenregister in het kader van de aanvraag tot verklaring van inschrijving door verzoekster, een misleidend document betreft dat van doorslaggevend belang was bij het erkennen van het verblijfsrecht van cliënte. “Overeenkomstig art. 42septies van de wet van 15.12.1980 is dit een grond om een einde te stellen aan de het verblijfsrecht van het betrokkenen.” In casu, heeft verzoekster geen valse of misleidende informatie verstrekt, noch heeft zij vervalste documenten gebruikt, alleszins niet bewust. Integendeel, zij werd ingeschreven als zelfstandige bij het

bedrijf IMMONELLO, en kreeg het bewijs dat zij eveneens was opgenomen in het aandelenregister, zodanig dat verzoekster geen reden had om te twijfelen aan de waarachtigheid van de documenten die haar overhandigd werden door de hoofdaandeelhouder. Daar zij als Roemeense het reilen en zeilen niet kende, werd haar zelf meegedeeld dat zij zich geen zorgen moest maken om de administratieve handeling. Beter nog, de hoofdaandeelhouder vertrouwde verzoekster toe, dat de boekhouder van het bedrijf wel alles zou regelen. Bijgevolg vertrouwde verzoekster er op dat zij met alles in orde was. Verzoekster had er dan ook geen weet van dat er verschillende aandelenregisters in de omloop waren...alleszins heeft zij hiermee niets te maken. Het lijkt er dan ook op dat verzoekster zelf het slachtoffer is van oplichtingspraktijken waarbij aandelen worden verkocht aan verzoekster, die niet bestaan, of dubbel verkocht zijn... Verzoekster was alleszins te goeder trouw. Dat verzoekster ook wel degelijk een beroepsactiviteit als zelfstandige uitoefent. Dat zij dan ook niet het slachtoffer mag zijn van de wanpraktijken van de hoofdaandeelhouder. Dat de bestreden beslissing dan ook niet naar recht verantwoord is. Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen; Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die voortspruiten uit het bestreden bevel; Dat het onevenredig zou zijn dat verzoekster samen met haar kinderen het grondgebied zou moeten verlaten, terwijl zij te goeder trouw handelde."

2.2. Verzoekster betoogt dat zij geen misleidende informatie hebben verstrekt. Zij kreeg een bewijs dat zij was opgenomen in het aandelenregister en zou geen reden gehad hebben om te twijfelen aan de waarachtigheid van de ontvangen documenten. Zij zou geen weet hebben van verschillende aandelenregisters. Zij zou wel een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefenen. Het bevel om het grondgebied te verlaten zou onevenredig zijn.

De bestreden beslissing is deze, van 30 oktober 2012, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Verzoekster bekwam haar verblijfsrecht, nadat zij een aanvraag tot verklaring van inschrijving als zelfstandige had gedaan. Uit onderzoek door het RSVZ is gebleken dat verzoekster geen effectieve zelfstandige activiteit uitgeoefend heeft. Dit blijkt uit de brief van 19 oktober 2012, vanwege het RSVZ, die opgenomen is in het administratief dossier.

Verzoekster betoogt wel gewerkt te hebben als zelfstandige, maar brengt geen concrete elementen aan die haar beweringen staven. Door louter te stellen dat het RSVZ zich vergist, zonder zelfs maar een begin van bewijs aan te leveren dat er inderdaad sprake zou zijn van een vergissing en dat verzoekster wel degelijk een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend, maakt verzoekster de opgeworpen schending van de zorgvuldigheidsplicht niet aannemelijk.

Dat verzoekster te goeder trouw zou zijn voor wat betreft het voorleggen van een afschrift uit het aandelenregister, is in deze niet relevant. Uit onderzoek is gebleken dat er twee aandelenregisters in omloop zijn, waardoor de bewijswaarde van de aandelenregisters niet aanvaard wordt. Verzoekster ontkracht niet dat er twee aandelenregisters in omloop zijn. Die vaststelling wordt door haar niet betwist. Verzoekster doet opnieuw geen enkele moeite om te bewijzen dat zij wel degelijk als zelfstandige gewerkt heeft in de vennootschap waar zij aandelen van zou hebben.

Momenteel liggen er geen bewijzen of aanwijzingen voor dat de beslissing manifest onjuist zou zijn, of gestoeld zou zijn op verkeerde premissen.

Nu vast staat dat verzoekster geen zelfstandige activiteit heeft verricht, hoewel zij op basis van die beweerde activiteit verblijfsrechten heeft verworven in België, is het niet kennelijk onredelijk dat het verblijfsrecht wordt ingetrokken.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is.

Het enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC